

Dorință

Mi-ai răsărit
bob de rouă
în palmele-amândouă.
O poezie andaluză
într-un lan cu maci,
ivită mult,
mult prea devreme
eu trebuie să mai ard
năpădită de tine
într-o cruce rebelă
închisă-n coconul
concau!
În delirul buzelor
arzând de dorință,
când durerea țipă,
picură a ploaie,
peste revărsarea
zorilor de zi,
eu te vreau
sus în ochiul casei,
lacrimă în pârg,
împăcare
ca de mir sfințit,
în rostogolirea
ce se vrea lumească.
Cu mâini grele,
albe și desculțe
mă frământă gândul,
când în cornul lunii
greaua mea povară
caută un ieri
în așchii de stele.
Umbră mea chircita,
umilă,
străină,
îmi intra sub piele,
mă leagă, dezleagă,
plonjează în noapte
plină de păcate,
să mai sorb a zilei boare,
din sărutul tău!

Desire

A dewdrop raised
in my both palms.
An Andalusian poetry
in a poppy field,
arrived much too early,
I still have to burn
full of you
in a rebellious cross
closed in the cocoon concave!
In the delirium of the lips
burning with desire,
when the pain screams,
it's raining,
at dawn,
I want you
up in the eye of the house,
ripe tear,
reconciliation as a holy ointment,
in rolling
so worldly.
With heavy hands,
white and barefoot
my mind is troubled
when in the horn of the moon
my heavy burden
is looking for a yesterday
in the star splinters.
My crumpled shadow,
humble,
foreigner,
it went under my skin,
binds me, unties me,
dives into the night
full of sins,
to sip another day,
from your kiss!